

תלמודו בידו

דף כ עמוד א

א] סתם מחצלת העשויה שיפה או גמי, האם היא כשרה לסיכוך ?

ב] סתם מחצלת העשויה חילת, האם היא כשרה לסיכוך ומדוע ?

ג] מה הן חוצלות ?

ד] האם חוצלות מקבלות טומאת מת או טומאת מדרס ?

א] מחצלת גדולה: כשרה, לפי שסתמה עומדת לסיכוך [בין קלועה ובין ארוגה]. מחצלת קטנה: פסולה, כי מינים אלו רכים וסתמם נועדו לשכיבה [ואפילו היא קלועה].

ב] עשויה בקליעה: כשרה, מפני שאינה מקבלת טומאה. ואפילו מחצלת קטנה, הואיל וחילת הוא עץ קשה ולא חלק, ומן הסתם לא תשמש לשכיבה.

עשויה באריגה: לתנא קמא, פסולה. כיון שהיא חלקה מן הסתם נעשתה לשכיבה. לר' דוסא, אם אין לה שפה מסביב לקבל בתוכה פירות, כשרה. שאינה עשויה לתשמיש אלא לסכך על גבי אהלים.

ג] ר' אבא: מין תרמיל, ועשויה לרועה להניחו תחת ראשו כשהוא שוכב. ריש לקיש: מחצלת שיש לה שפה גבוהה מעט מסביב, וניתן לשים בה פירות.

ד] מת: נגע בהן מת או שאר טומאה, נטמאו מפני שנחשבות כלי. מדרס: לר' דוסא אינן טמאות במדרס, מפני שאין רוב בני האדם מייחדים אותן לשיבה. מלבד חוצלות של אושא שהן טמאות, כיון שמיוחדות לשכיבה. לחכמים טמאות אף במדרס, מפני שפעמים אדם יושב עליהן ומייחדן לכך. מלבד משל טבריה שהן טהורות, כיון שהן קשות ואין שוכבים עליהן. - כל המטמא בטומאת מדרס [להיעשות אב הטומאה] מטמא אף בטומאת מת.